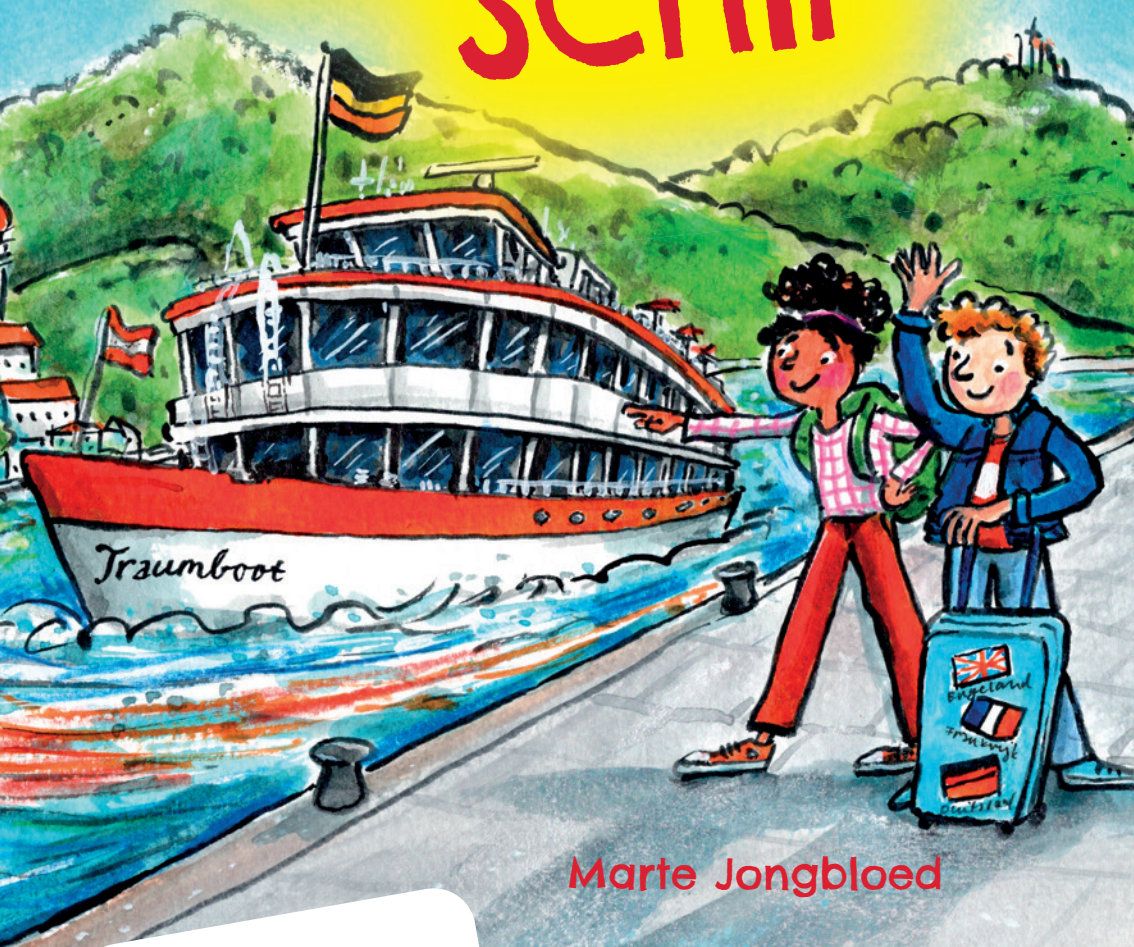

Op vakantie met
Ozzie en Tonk

HET VREEMDE SCHIP

Marte Jongbloed

Wie is wie?

Ozzie houdt van reizen.
En van avontuur!
Ze lust bijna alles en is
niet snel bang.

Tonk is de beste vriend van
Ozzie en een slimmerik.
Zijn ouders hebben een
fabriek met badpakken.
Daarom kunnen ze niet
vaak weg van huis.
Gelukkig mag Tonk altijd
mee met Ozzie en haar
ouders.

Ozzies ouders gaan elke vakantie
met een groep klanten op reis.
Ze verzinnen steeds een andere
plek om naartoe te gaan.
Ozzie moet altijd mee.

Stuurman Karl werkt al heel lang op het schip. Hij mist zijn vrouw erg.

Klaus werkt als matroos op het schip.
Hij ...
Nee!
Dat kan ik nog niet vertellen.
Lees eerst het boek maar.

Kapitein Rolf is de baas van het schip.
Hij wil graag dat alles goed gaat aan boord.

Traumboot

De loopplank

Ozzie en Tonk lopen over de loopplank naar de boot.

Het is een beetje spannend, vinden ze.

Onder de plank zien ze het water klotsen.

Het ziet er diep uit, en heel koud.

Ozzies vader en moeder zijn al aan boord.

Ze heten de gasten op hun reis van harte welkom.

Naast hen staat de kapitein, met een witte pet op.

Hij draagt een blauw jasje met gouden knopen.

Ook hij heet de gasten vriendelijk welkom.

Maar zijn 'welkom' klinkt als '**wilkommen**'.

Hij spreekt Duits.

'O nee! O nee!' horen Ozzie en Tonk iemand roepen.

Ozzie en Tonk grinniken.

Ze herkennen haar stem meteen.

Het is mevrouw De Vries.

Zij en haar man gaan elke reis mee.

Net als mevrouw en meneer Novak.

Mevrouw Dak en mevrouw Pal.

En mevrouw en meneer Sawad.

'Ik val eraf!

Ik val in het water!' roept mevrouw De Vries.

'Welnee, duifje, mijn liefje,' zegt haar man kalm.

Meneer De Vries geeft haar een hand.

'Hou mij maar vast én ook de reling.'

Ozzie en Tonk staan inmiddels op het schip.

Wilkommen
Wilkommen
Welkom

Achter hen komt mevrouw De Vries over de loopplank.
Ze knijpt hard in de reling, zien ze.
Zou ze ook zo hard in de hand van haar man knijpen?
'Wilkommen an bort,' zegt de kapitein.
'Duits lijkt een beetje op Nederlands,' zegt Tonk.
Ozzies vader geeft alle gasten een sleutel.
Ozzie en Tonk krijgen er ook een.
'Die is van jullie hut,' legt Ozzies vader uit.
'Jullie slapen in de hut naast ons.
Jullie mogen je tas er al gaan neerzetten.'
'Komen jullie daarna naar de eetzaal?' vraagt Ozzies moeder.
'Want de reis begint natuurlijk met taart!'
'Taart en een lange toespraak, zeker,' zegt Ozzie.
Ozzies moeder houdt altijd toezeggen aan het begin
van een reis.
Tonk is er al aan gewend.
Hij vindt het ook niet erg.
Tot nu toe was elke toespraak het begin van een avontuur ...

Het schip

Ozzie en Tonk weten heel goed dat ze op een boot zijn.
Ze horen het water steeds tegen de boot klotsen.
Maar vanbinnen lijkt de boot meer op een hotel.
Er zijn veel trappen en er is zelfs een lift.
Die lift nemen ze naar de tweede verdieping.
Daar is hun hut.
'Best raar dat deze mooie kamer een hut heet,' zegt Ozzie.
Het is inderdaad een mooie kamer.
En er is een eigen badkamer!
Als ze uit het raam kijken, zien ze de rivier.
De rivier glinstert en is heel breed.
Aan de overkant zien ze de oever.
Daar staan mensen vrolijk te zwaaien.
Tonk en Ozzie zwaaien heel wild terug.
Tonk gooit met een zwaai zijn tas op zijn bed.
'Kom, we gaan taart eten,' zegt hij.
'En naar je moeder luisteren!'
Ze lopen door de lange gang.
De deuren van sommige hutten staan open.
Er staan nog geen tassen en er zijn ook geen gasten.
De boot is niet helemaal vol.
Tonk en Ozzie kijken overal naar binnen.
Omdat ze naar binnen gluren, letten ze niet op.
Ze kunnen de lift niet meer terugvinden ...
Maar ze vinden wel een trap.

Een verdieping lager ziet het er iets anders uit.
De vloeren hebben een andere kleur.
En hier zijn geen hutten, maar zalen.
In een zaal hangt een grote glitterbal naast de lampen.
'Dit is vast de danszaal,' zegt Ozzie.
In een andere zaal staan tafeltjes en een heel groot
schaakspel.
'Hier kunnen we spelletjes spelen,' zegt Tonk.
Maar de eetzaal vinden ze niet.
En ze zien ook niemand van de andere gasten.
'Zoecht ier etwas?' vraagt ineens een stem.
Ozzie en Tonk draaien zich om.
Achter hen staat een jongeman in een uniform.
Hij heeft een wit overhemd en een blauwe broek aan.
Zo zien de matrozen van het schip er allemaal uit.

Op zijn overhemd staat de naam van de boot.
'Traumboot' staat er, met daarnaast een plaatje
van het schip.
Tonk weet niet goed wat de man zei.
Hij haalt zijn schouders op en lacht.
Dan maakt de man een gebaar met zijn hand.
Ozzie en Tonk moeten hem volgen.
Hij gaat ze voor naar een andere, smalle trap.
Achter elkaar beklimmen ze de treden.
Eenmaal boven komen Ozzie en Tonk in een hok
vol schermen.
Onder die schermen hangt een groot, rond stuur.
Er staat een stuurman achter, een lange man met
een baard.
De matroos wijst naar de schermen.
Daarna wijst hij naar een grote landkaart.
Tonk en Ozzie zien de rivier staan op de kaart.
Er liggen steden en dorpen op de oevers.

'Ik denk dat dit de brug is,' zegt Tonk.
'Zo heet de stuurhut van een boot.
Hier werken de kapitein en de stuurman.
Op die schermen zien ze het weerbericht.
En dat scherm daarachter is de radar.
De radar laat zien of er andere boten in de buurt zijn.'
Het is heel leuk om te zien, maar ze moeten naar
de groep.

'Wij zoeken de eetzaal,' zegt Ozzie.
Ze maakt een gebaar alsof ze iets opeet.
'Taart,' zegt Tonk.

'Ah, tortuh!' zegt de matroos.

'Zie wollen essen?'

Hij wenkt en begint de trap weer af te dalen.
Ze gaan *nóg* een verdieping lager.
Even later staan ze voor de eetzaal.
Ozzies ouders en de gasten zitten al aan een lange tafel.
'Dank je wel. Eh ... **dankuh,**' zegt Ozzie.

De matroos lacht.

'leg bin Klaus,' zegt hij.

Dat verstaan Ozzie en Tonk goed.
Ze vertellen hem ook hoe zij heten.
Dan rennen ze snel naar de tafel.

Ozzies moeder staat kaarsrecht naast haar stoel.
Ze kijkt even streng naar Ozzie en Tonk.
Die gaan snel op hun plek zitten.
Ozzies moeder kucht en tikt op haar kopje.

'Beste gasten,' zegt ze, terwijl ze lacht.
'Welkom bij deze prachtige reis.
We gaan samen tien dagen door Duitsland varen.
We varen over de mooie rivier de Donau.
Af en toe gaan we ook een paar uur aan land.
Dan bezoeken we een stad of we maken een wandeling.
Verder genieten we van het leven aan boord.
Er is hier een danszaal en een speelzaal.
Er is een filmzaal en er zijn winkeltjes.
We krijgen drie heerlijke maaltijden per dag.
We beginnen de reis met het proeven van Duitse taarten.
"Kaffee oent koechen," heet dat hier.
Eet smakelijk allemaal!
De gasten beginnen hard te klappen.
'Een vakantie die met taart begint!' roept mevrouw Dak.
'Dat moet wel een prachtige reis worden.'
'Als ik er maar niet dik van word,' klaagt mevrouw
De Vries.
'Maar vogeltje toch,' zegt meneer De Vries.
'Hoe meer er van jou is, hoe beter.'
Tonk en Ozzie nemen snel een grote hap taart.
Zo ziet niemand dat ze stiekem zitten te lachen.

De rode toren

De ouders van Ozzie gaan eerst van boord.
Alle gasten lopen achter hen aan.
Mevrouw De Vries vergeet te gillen.
Zo erg verheugt ze zich op het uitje aan wal.
Ze gaan naar een stadje en ze wil winkelen.
Ozzie en Tonk wijzen naar de boot.
'Wat betekent die naam?' vraagt Ozzie aan haar vader.
'Het staat ook op de kleding van de matrozen.'
'Traumboot betekent droomboot,' zegt Ozzies vader.
'Hier heb ik een lijstje met woorden en zinnen voor jullie.
Dan kunnen jullie Duits leren praten.'
Hij geeft een klein boekje aan Tonk.
'We hebben al met een matroos gepraat,' vertelt Tonk.
'We konden hem best goed verstaan,' zegt Ozzie.
'Jullie kunnen in het stadje ook oefenen,' zegt Ozzies vader.
'Joehoe!' roept Ozzies moeder naar alle gasten.
'Zien jullie de kerktoeren daar in de verte?
Daar lopen we zo naartoe.'
De kerktoeren zagen ze ook al op de boot.
Dat komt omdat de toren heel hoog is.
En de kerk is gebouwd met rode stenen.
'Het stadje bestaat al zeshonderd jaar,' zegt Ozzies moeder.
'Jullie zullen veel oude gebouwen zien.
We gaan op het plein koffie drinken en taart eten.'

Op vakantie met
ozzie en **Tonk**

Ozzie en Tonk
gaan op reis met een schip.
Ze varen over een rivier in Duitsland.
Dan merken ze dat het schip
de verkeerde kant op vaart.
Midden in de nacht draait iemand
steeds het schip om.
De kapitein zegt dat hij het niet was.
Maar wie dan wel?
Ozzie en Tonk gaan
op onderzoek uit!

Speur mee
met Ozzie en Tonk!

Illustraties: H  l  ne Jorna

NUR 282

ISBN 978-90-487-5016-0

9 789048 750160

Lees ook:

